

Сбогомъ, кумице, сбогомъ!
Тъй свѣтътъ върви:
Единъ слиза, — другъ се качи!
Дъното ще стигнешъ
Безъ прѣчка и безъ ахъ,
Сърдце си салъ гледай
Да не пукнешъ отъ страхъ!

Щомъ заю излезе оттамъ, завтече се да обади на чифликчията, че лисицата е въ кладенеца и му мърси водата. Слѣдъ това припна до кладенеца и извика на лиса:

„Единъ човѣкъ иде съ голѣма пушка, щомъ те изтѣгли, бърже да бѣгашъ!“

Слѣдъ половинъ часъ и двамата бѣха на нивата; работѣха, като че ли нищо не бѣ се случило. Само отврѣме на врѣме заю-баю се пукаше отъ смѣхъ, а кума-лиса ядовито го поглеждаше.

Ю. Безродная.

Великодушниятъ Голиятъ.

I.

Хората хванаха слона Голиятъ по най-измѣннически начинъ. Той бѣше вече на 17 години, но никога не бѣше се още срѣщалъ съ тѣзи свои врагове. И ето, когато веднажъ цѣлото стадо си почиваше на трѣвата до водопоя, а стариятъ водачъ ги пазѣше, Голиятъ за пръвъ пѣтъ видѣ човѣкъ.

Откъдѣ се взеха неочаквано толкосъ много хора наведнажъ?

Слоноветѣ съ недоумѣние разгледваха чуднитѣ гости; тѣ малко по-малко излизаха изъ гората и се спущаха надолу. Но водачѣтъ на ста-